หัวข้อสารนิพนธ์	ปัญหาทางกฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551: ศึกษากรณีการกระทำผิดซึ่งมิใช่เพื่อการค้า
คำสำคัญ	ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ / การกระทำผิดซึ่งมิใช่เพื่อการค้า
ชื่อนักศึกษา	สิบตำรวจเอก สินสมุทร์ บุญทัศนา
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประทีป ทับอัตตานนท์ รองศาสตราจารย์ สุพล อิงประสาร
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2554

บทคัดย่อ

ปัญหาการบังคับใช้พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 พบว่ามุ่งคุ้มครองผู้ผลิตผลงานภาพยนตร์และวีดิทัศน์จนทำให้ก่อให้เกิดปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการบังคับใช้โดยเฉพาะการกำหนดโทษแก่ผู้ที่นำภาพยนตร์และวีดิทัศน์ออกจำหน่ายเพื่อการค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตมีลักษณะเป็นการบังคับใช้ในลักษณะที่เรียกว่า “การเวียงแห” โดยไม่ได้คำนึงจุดมุ่งหมายของการบังคับใช้อย่างแท้จริงและเจตนาของผู้จำหน่ายดังเช่นกรณีตามมาตรา 79 ได้กำหนดให้ผู้ที่ประกอบกิจการภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์โดยทำเป็นธุรกิจให้เช่า แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายที่ได้รับประโยชน์ตอบแทนจะต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน ตามมาตรา 37 และมาตรา 38 ทุกกรณีนั้น ควรมีการกำหนดข้อยกเว้นหากเป็นการกระทำโดยมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าหรือเป็นการประกอบธุรกิจโดยแท้จริงเป็นการขายตามแผงลอยหรือตามทางเท้า หากนำสินค้าที่ตนเองเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ได้จากการซื้อขายมาโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ อันจะเป็นการยกเว้นความรับผิดสำหรับกรณีผู้ที่กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 แม้จะมีลักษณะเป็นการดำเนินกิจการที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้าก็ตามและนอกจากนั้นยังเป็นการส่งเสริมให้มีการซื้อสินค้าที่มีลิขสิทธิ์โดยถูกต้องตามกฎหมายและเป็นไปตามเจตนารมณ์ที่แท้จริงของพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ.2551 และพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ.2537 รวมทั้งไม่เป็นการยกเว้นหลักเรื่องกรรมสิทธิ์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1336 ที่ให้สิทธิผู้มีกรรมสิทธิ์ในการที่จะจำหน่ายทรัพย์ของตนให้แก่บุคคลใดก็ได้

SPU CHONBURI

Independent Study Title	Legal Problems Relating Film And Video Act B.E.2551: A Case Study Of Committing Offence For Non Trading
Keywords	Film And Video / Committing Offence For Non Trading
Student	Police Sergeant Sinsamut Boontassana
Independent Study Advisor	Assistant Professor Prateep Thabattanon
	Associate Professor Suphon Ingprasarn
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2011

ABSTRACT

The problem of enforcement of the Film and Video Act of 2008 was that it protected producers of film and video until it caused legal problems and obstacles relating to enforcement. Especially, the sentence for those who take films for commercial release without permission was the enforcement in a "generalized manner" without realizing the real purpose of enforcement and the real intention of the seller, as in the cases under Section 79. There was determination that any person who made the movie or video business by rental business, exchange or disposition with receiving benefits must be approved by the Registrar under Section 37 and Section 38. In all cases; there should be determination of exclusion, if it was the action without trading purpose, or without doing real business as sales on stalls or on footpath. If any person used the product that he/she was the owner of ownership of the product acquired from buying correctly under the law, that person will not have to be punished. This will exclude liability for cases where an offender is the offender under the Film and Video Act of 2008, even if the business had the description of doing the business having purpose of trade. Furthermore, it promoted buying of products having legal copyright under the law and complied with the real intention of the Film and Video Act of 2008 and the Copyright Act of 1994. It is not a waiver of the ownership principle under the Civil and Commercial Code, Section 1336 providing a right to ownership possessor to sell his properties to any one.

SPU CHONBURI